

tevékenységből eredő bevétel után kivetett általános forgalmi adót fenn kellett tartani.

A bizományos által az albizományosnak kifizetett és a megbízó által neki visszatérített jutalék a bizományos forgalmi adóalapjához hozzászámítandó. (Közgazgatási Biróság 18.257/1926. P. szám.) A panaszos részvénytársaságot forgalmi adó alá vonták amaz összegek után, amelyeket, mint a bizományos, albizományosainak jutalékképpen kifizetett és amelyeket megbízóinak külön számított fel és a megbízók a panaszos részvénytársaságnak, a részére biztosított 2%-os jutalékon felül szintén külön térítették meg.

Az ekként kivetett forgalmi adót fenn kellett tartani a következő okokból:

Megállapítást nyert, hogy az albizományosok kizárólag a panaszos részvénytársasággal állanak üzleti összeköttetésben és attól kapják a bizományi jutalékot, tehát, hogy az albizományosoknak kifizetett jutalék a panaszos részvénytársaság üzleti kiadását alkotja.

Már pedig az 1921. évi XXXIX. t.-c. 33. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a forgalmi adó alá eső munkateljesítés esetében az adóalap megállapításánál számításba kell venni mindazt az ellenértéket, — tekintet nélkül a részletezés mikéntjére — amelyek szolgáltatására a munkateljesítmény igénybevevője — jelen esetben a megbízók — magukat kötelezték, másrészt pedig az említett törvénytársaság (4) bekezdése szerint a munkateljesítésért fizetett ellenértékből a munkát teljesítő adózónak a munkateljesítéssel kapcsolatos kiadásai az adóalapból le nem vonhatók.

Ebből önként következik, hogy a panaszos részvénytársaság által kapott 2%-os jutaléki összegben kívül a panaszos adóalapjához kell számítani azokat az összegeket is, amelyeket közvetítői tevékenysége ellenében az albizományosok részére kifizetett jutalékok megtérítéseken kap kézhez.

De nem tekinthetők az albizományosoknak kifizetett jutaléki összegek oly kiadásoknak sem, amelyeket a panaszos részvénytársaság, mint bizományos, a megbízók helyett tartozott teljesíteni, mert semmi adat sincs arra, hogy az albizományosok szolgálatainak igénybevételére a panaszost a megbízók kötelezték volna, illetve, hogy erre minden esetben szükség volna és hogy ezeknek igénybevétele a megbízók rendelkezése és irányítása szerint történnék. Ellenkezőleg, az ügyiratokból az tűnik ki, hogy a panaszos az üzletek egy részét közvetlenül maga bonyolítja le és az albizományosokat a szükséghez képest a panaszos részvénytársaság tetszés szerint veszi igénybe. Tehát nem lehet szó arról, hogy az albizományosoknak kifizetett jutalékok a megbízók helyett

szükségképen teljesített kiadások lennének és így csakis a panaszos közvetítő tevékenységével kapcsolatosan felmerülő kiadásoknak tekinthetők, amelyek az adaólapból levonásba nem hozhatók.

Fürdőjegyekből származó bevétel általános forgalmi adó alá esik akkor is, ha a fürdőt köztestület tartja is fenn. (Közigazgatási Biróság 3204/1926. P. szám.) A megállapított és nem vitás tényállás szerint a pénzügyigazgatóság általános forgalmi adót, H. város tulajdonában levő városi közfürdőnek a fürdőjegyekből származó bevételei után szabott ki.

Az adókirovást panaszos az 1921. évi XXXIX. t.-c. 37. §-ának 3. pontja alapján támadja meg, vitatván, hogy a fenti bevételei adómentesek, mert a hivatkozott rendelkezés a gyógy- és fürdődíjaknak mentességet biztosít.

Ez a panasz alaptalan. A fenti bevételek forgalmi adókötelezettségét nem a panaszban megtámadott 126.099/1924. P. M. körrendelet mondja ki, illetve nem e rendelet fosztja meg az adómentességtől, hanem a vitatott törvényes rendelkezés alapján az adómentesség a fürdőket a fürdőjegy bevételei után meg nem illeti még akkor sem, ha a fürdőket köztestület is létesíti. A fürdőlétesítés és üzemeltetés kereseti tevékenység és a forgalmi adó szempontjából az adókötelezettséget már az megállapítja, hogy a kereseti tevékenység bevétel elérésére irányul. Amint az Utasítás 3. §-a világosan kifejezésre juttatja, közömbös, hogy a kereseti tevékenység nyereségi cézzal folytatott-e, vagy sem, és hogy a keresetüzőnek van-e abból tényleg haszna, nyeresége vagy sem, — valamint az is, hogy beszerzési, önköltségi áron, sőt veszteséggel történik az ellenérték-megállapítás és hogy a bevétel jótékony vagy közcélra van-e szánva.

A törvény 37. §-ának 3. pontja a községek által szedett gyógy- és fürdődíjakat mentesíti csak, amelyek alatt, amint az Utasítás (2) bekezdése is mondja, közszolgáltatás jellegű és nem kereseti tevékenységből eredő bevétel kell érteni.

A gyógy- és fürdődíj alatt speciálisan a gyógy- és fürdőhelyeken szedett közszolgáltatásszerű díjakat ért a törvény, amely nem a fürdés ellenértéke, hanem a gyógy- és fürdőhelyeken fizetendő és eredeti jogalapja az 1876:XIV. t.-c. 105. §-a és amely összegek a fürdő közcéljainak elérésére szolgálnak és amelyet a község ép hatósági jellegéből kifolyólag szed.

A fürdőjegy ára pedig a fürdővállalatnak a fürdésért adott ellenérték, amelynek szedése nem közszolgáltatás, hanem magánszolgáltatás jellegű és mint ilyen, forgalmiadóköteles.